

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی امنیت فضای شهری مبتنی بر نظریه CPTED (مطالعه موردی: شهر تبریز)

محل انتشار:

همایش ملی نگاهی نو به: شهرسازی، امنیت و پیشگیری از وقوع جرم در فضاهای شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد عزتی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران

ایرج شهین باهر - گروه شهرسازی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران

رسول وظیفه شناس - گروه شهرسازی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران

امیررضا حرمتی - دانشجوی شهرسازی، واحد بناب، دانشگاه آزاد اسلامی، بناب، ایران

خلاصه مقاله:

امن سازی فضاهای شهری به عنوان یکی از ضرورت های اساسی شهرسازی مطرح است. به همین دلیل بسیاری از تلاش ها در عرصه شهرسازی به دنبال کاهش وقوع جرم از طریق طراحی محیطی مناسب (CPTED) می باشند. در مقاله حاضر در ابتدا به تعریف امنیت در فضای شهری و مؤلفه های روانی و عینیت تأثیرگذار در آن اشاره می شود و سپس به بیان شاخص های کالبدی منظر شهری و مؤثر در امنیت پرداخته می شود. در نهایت به عنوان مطالعه موردی به مقایسه چگونگی رعایت این شاخص های کالبدی در یک بافت قدیمی و یک بافت جدید شهری در شهر تبریز می پردازیم. این مقایسه نشان می دهد که اگرچه امنیت به لحاظ عینی در فضاهای عمومی بافت جدید، به علت بهتر بودن شاخص های کالبدی، در شرایط مناسب تری است، ولی احساس امنیت در نزد ساکنین بافت قدیم بیشتر بوده و تحت تأثیر انسجام اجتماعی بالاتر در منظر شهری قدیم قرار دارد. این انسجام اجتماعی خود نتیجه اجتماع پذیر بودن محیط مسکونی این محلات و بالا بودن حس تعلق به محیط مسکونی و در نتیجه پیدایش هویت مشترک در میان ساکنین آن است. بنابراین بایسته است که طراحان و برنامه ریزان منظر شهری علاوه بر رعایت اصول CPTED به عوامل محیطی تأثیر گذار بر انسجام اجتماعی و حس تعلق به محیط مسکونی نیز توجه نمایند. به این ترتیب علاوه بر ابعاد عینی، بر فرایندهای ذهنی ادراک امنیت نیز تأثیر گذاشته و به آسایش روانی ساکنین کمک خواهد شد.

کلمات کلیدی:

امن سازی فضای عمومی، امنیت فضاهای شهری، انسجام اجتماعی، CPTED

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/523794>

